

man maa have Lov til at kvalificere det og undersøge det. Jeg hørte nu den ærede, udmærkede Dame, som var Ordfører for det konservative Folkeparti, allerede antyde en stille Glæde over Lovforslaget om Ægtefællers Retsstilling. Jeg har anvendt et Par Nætter til at gennemlæse det, men jeg vil ikke udtale mig derom, før de Følelser, der kommer op i en Mand ved at gennemlæse dette Lovforslag, har sat sig. Lighed bør i alt Fald kvalificeres, og det gælder særlig den økonomiske Side af Sagen, som jeg nu vender mig til.

I samme Øjeblik vi faar en Række kvindelige Embedsmænd, opstaar Spørgsmaalet om, hvilket af de to store Principper vi skal gaa frem efter: Lige Løn, lige Arbejde eller: Enhver efter sine Fornødenheder. Men ved lige Løn for lige Arbejde maa der altid blive nogen Forskellighed, idet man maa tage Hensyn til tidligere Afsked. til Sygedage o. s. v. Saa længe Forholdet er det, hvad ærede Medlemmer kan se af Statistikken for Etablerne, at der med Hensyn til Sygedage er Forskel paa Gennemsnittet for Mænd og Kvinder, er samme Løn ikke lige Løn. Der maa tages noget Hensyn til Fornødenheder for ikke helt at ødelægge Embedsetaten, og det vil føre til, at vi noget maa ændre det Princip, hvorefter vi lønner Embedsmændene. Jeg skal ikke være ked af, at vi forandrer dette Princip derhen, at vi deler Lønnen i to Dele: en fast Løn og en Løn, som varierer efter Antallet af Børn, overfor hvem vedkommende har Forsørgerpligt. En Professors Løn er 6 000 Kr. En Ungkarl kan leve deraf, men en Mand, som har tolv Børn, er en ren Proletar med den Løn, og der vil, hvis en enlig Dame har den paagældende Stilling, ikke være nogen Sammenligning mellem de to Personers Stilling. Selve den Omstændighed, at Kvinderne faar Adgang til saadanne Stillinger, vil føre til, at vi maa anlægge et noget andet Lønprincip end hidtil, idet Lønnen bør varieres efter Antallet af Børn, som er afhængige af vedkommende Embedsmand. Efter de nugældende Principper er der faktisk nogen Variation i Lønnen. Jeg vil nævne en Stilling som Overtelegrafist; det er i Virkeligheden en Stilling, som mange Kvinder godt kan beklæde. Til mange af Overtelegrafistens Opgaver, f. Eks. den at være Vagtschef, tages ofte almindelige Telegrafister. Men Spørgsmaalet er: Hvad betyder denne Stilling? Den betyder for en Række unge

Mænd den Mulighed at faa nogle faa Hundrede Kroner mere, jeg vil ikke sige at faa det godt, men at faa et nødvendigt Tillæg. Jeg vil have Lov at sige — saa maa mine kære Vælgerinder i Aalborg sige, hvad de vil —, jeg har en Dame, som hedder Thora Petersen, som jeg i Virkeligheden ikke ønsker min værste Fjende at faa til Vælger, men, i alt Fald vil jeg gerne sige, jeg vil blive skældt Huden fuld af vedkommende Dame, men jeg vil gerne sige alligevel, at en enligstillet Kvinde med 2 000 eller 2 300 Kr. eller en Lærerinde eller en Dame i Etablerne er i mange Retninger stillet som en Bourgeois. De kan om Sommeren finde hende ikke paa de bedste og dyreste, men paa pæne borgerlige Badsteder. En Mand med samme Gage eller 300—400 Kr. mere finder De ikke saadanne Steder, han bliver hjemme, for han har ikke Raad. Det er i Virkeligheden to forskellige Samfundsklasser. Naar man nu vil hemme Avancementet i visse Pladser, som Mænd nu har, kommer man til at lægge Lønningen om, saaledes at den retter sig efter Børneantallet.

Ogsaa jeg anbefaler altsaa det foreliggende Lovforslag med al den Varme, jeg raader over. Jeg er ganske enig i de Udtalelser, som faldt fra det ærede 20de Medlem fra København (J. Oskar Andersen), paa den anden Side synes jeg, at Udvalget ogsaa for andre end kirkelige Embeders Vedkommende skal overveje Følgerne af Lovforslagets Vedtagelse, og at man paa en eller anden Maade, helst i Loven, men ogsaa i Udvalgsbetænkningen, burde fastslaa, at det ikke betyder Avancement efter Anciennet, men at det betyder for Kvinderne, at Avancementet retter sig efter Dygtighed. Endelig maa jeg nævne, at vi maa over til en noget anden Lønningsmaade.

Karen Ankersted: Paa de ugifte Kvinders Vegne vil jeg udtale min Glæde over dette Lovforslag. Kvinderne har gennem mange Aar ganske stille, men energisk arbejdet paa at naa frem til Ligestilling med Mændene. Skranke efter Skranke er faldet, og det har vel nok været, fordi hun har vist sig at have de Egenskaber, der behøves for at varetage de Embeder, hun hidtil har beklædt. Indenfor den Etat, jeg har tilhørt, er Kvinden efterhaanden naaet til Ligestilling med Manden, idet hun har Ret til at naa op til de højeste Embeder. Naar nu dette Lovforslag vedtages, hvilket forhaabentlig vil ske, er den sidste Skranke faldet, og Kvinderne faar fuld Ligestilling med Mændene i hele det borgerlige Liv.